

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/00260-0/2020

Érkezett:

2020 FEBR 11.

panasz és az a tapasztalatom, hogy csak olyan kérdésekben segített az Alkotmánybíróság, amelyben az adott ügy nem kötődött a kormány

döntési akaratához. Sokat hallom másoktól, hogy a jelenlegi Alkotmánybíróság nem tölti be azon funkcióját, amelyet régebben. Azzal magyarázzák, hogy a kormány választja az Alkotmánybíróság tagjait, ezért a hatalomhoz való kötődés irányítja döntésüket. Mondják azt is, hogy az Alkotmánybíróság bírának többsége fideszes, ezért nem döntenek olyan kérdésekben, amely nem a fidesz kormány akaratát tükrözi. Én is számos ügyet terjesztettem már a tisztelt Alkotmánybíróság elé, és nagyon sokszor bárhogyan is fogalmaztam meg, akár többször is nekifutottam az volt az érzésem, hogy szándékosan kikerülnek az érdemi vizsgálatot, mert az szembe ment volna a kormány akaratával. Ilyen volt a szociális ügy, a felsőoktatási ügy vagy munkába járáshoz való ügy. Persze értem én, hogy nem tudtam az érdemi kérdésre megfelelően válaszolni, ez volt az indok, de nem éreztem a valódi segítségnek még egy kis jelét sem, hiszen ha jól visszagondolok, akkor személyes meghallgatással sokkal nagyobb terjedelemben lehetett volna beszélni, akár a hiányzó elemekre fényt deríteni, de erre soha nem került sor. Mintha az lett volna a cél, hogy az olyan úttörő dolgokban, amelyekben még korábban soha nem volt Alkotmánybírósági döntés ne is szülessen, hiszen az szembe menne a fidesz kormány akaratával. És miért is akarna magának bárki is rosszat, hiszen a megélhetés, az egzisztencia fontosabb, mint az, hogy kicsi ember sorsát figyelembe vegyék.

Remélem, hogy bennem ez a rossz érzés eltűnik, és nagyobb segítséget kapok az Alkotmánybíróságtól.

Szeretném azt érezni, amelyet kiolvastam régi alkotmánybírósági döntésekből, hogy mennyire az ember volt a fontos az Alkotmánybíróságnak és mennyire nem volt fontos az, hogy éppen ki van hatalmon. Nagyon jó volt olvasni azt is, hogy a felsőoktatásra hozott 1993 évi határozatok tartalmazták azt, hogy az állam joga a képesség alapján meghatározni, hogy ki lehet diplomás, de mindenekelőtt az is fontos volt az Alkotmánybíróságnak, hogy kimondja, hogy a felsőoktatáshoz való jogot az állam ingyenesen biztosítja a tanulni vágyóknak. Ma ez, hogy ingyenes már eltűnt, és senki nem figyelmezteti az államot, hogy bizony a diákhitel nem az ingyenességet jelenti. Csak addig, amíg a hitelt valaki felveszi, de azt vissza is kell fizetni. Itt már rég nem beszélhetünk ingyenességről. Ezért nem is értem, hogy az Alkotmánybíróság a régi döntéseire visszatérve miért nem szembesíti az adott kormányon lévő hatalmat, hogy az alkotmányosságnak tegyenek eleget? Ehelyett félremagyarázások vannak, belemagyarázások, pedig mindannyian tudjuk, hogy a fizetős nem ingyenes és ezen mást nem lehet gondolni.

Nem megbántani akarom az Alkotmánybíróságot, csak felébreszteni szeretném, hogy a mai ember, mint én is elvárom, hogy ne a kimagyarázások, a jogi kiskapuk felsorakoztatását valósítsák meg egy ügy vizsgálatakor csak azért, mert a fidesz kormány képzel valamit, hanem ismét mint régen legyen fontos a becsület, a tisztesség, az emberi érték.

Ha kell, hogy egy ügy érdemi vizsgálatra eljusson, akkor kérdezzenek, akár személyes meghallgatással. Szívesen tárom fel lelkem és eszem minden szegletét, hogy az ügyet segítsem.

Sokat gondolkodtam, hogy miért van az a sok alkotmányjogi panasz visszautasítás. Jogászok tömkelegének beadványát utasítsák vissza. Még ha átlag ember beadványairól lenne szó, tálán még meg is érteném, de nem, szaktudó jogászok beadványairól van szó.

Nekem egyszer, sőt kétszer már segített az Alkotmánybíróság. Ezért nem tudok elégszer hálás lenni. Most ismételten a segítségüket kérem, de jelzem, hogy ezen probléma, mint általában az én eseteimben nem csak az én problémám. Most viszont annyira kézzelfoghatóan nem csak az enyém, hogy itt név szerint is megismerhetők mások, akik ugyanígy jártak, mint én. Nem beszélve azokról a gyerekekről, akikről senki nem tud semmit.

Sokat gondolkodtam, több hét eltelt, mire kirajzolódott bennem, hogy hogyan is fogom ezen ügyet tálni a tisztelt Alkotmánybíróságnak, de egy kétely megfogalmazódott bennem, hogy hogyan is tudnak azok az emberek az ügyembe dönteni, akik soha nem végeztek fizikai munkát, akik nem voltak kitéve olyan megaláztatásoknak, mint én. Elhatároztam, hogy nagyon röviden bepillantást nyújtok a tisztelt Alkotmánybíróságnak abba a valós életbe, amelyet nekünk, kétkezi munkás embereknek mindennap meg kell élnünk. Ismert a tisztelt Alkotmánybíróság előtt, hogy tanulmányaimat felsőfokú oktatásban kezdtem meg. Azért a sok bírósági küzdelemnek, amelyben nem tudtam megjelölni, hogy milyen mértékben és milyen módon sérült az alkotmányos jogom kiderült, hogy olyan dologról volt szó, amelyet nem ismertem. Nem tudtam kifejtetni, mert nem ismertem. Csak az eljárások hoztak egy olyan változást, hogy a felvételi felületén rendszeresítették azt a lehetőséget, amely megadta a többletpont megszerzését, és ez volt az a milyen

mértékben és milyen módon. Az alkotmányjogi panaszban nem tudtam megjelölni, de az Oktatási Hivatal felismerte a hibáját és látva a több évi hiányosságát egyszer csak orvosolta és lám, tudtam tenni a felsőfokú oktatásom előrelépéséért. Mi lett volna akkor, ha maga az Alkotmánybíróság vizsgálta volna a hivatal ilyen jellegű biztosítékait? Talán észrevették volna, hogy hozzám hasonló emberek joga sérült azzal, hogy a felvételi elektronikus felület nem tartalmazta azon vizsga lehetőségét, amely a többletpont megadásához szükséges. Talán fény derült volna arra, hogy az Oktatási Hivatal nem biztosítja már évek óta a továbbtanuláshoz való jogot. Általam, az én szenvedéseim által, de sikerült ezt orvosolni és büszke vagyok arra, hogy most már más, hozzám hasonló emberek is esélyt kaphatnak. Esélyt kaphatnak a szabad szakma megválasztásához.

A jelen ügy erre koncentrálódik. Az a valóság, amelyet nem ismer az Alkotmánybíróság ebben a témakörben van. Bizonyára már nagyon sok embernek feltűnik manapság, hogy a gyerekek iskolai viselkedése, szorgalma, elszántsága korántsem olyan, mint régen. Feltehetjük magunkban a kérdést, hogy hol a hiba. Két gyermek édesanyja vagyok és már nagyok a gyerekeim, de mindig figyelemmel kísértem más gyermekek életét is, hogy a saját gyermekeimnek a legjobb lehetőséget tudjam biztosítani. Folyton figyeltem mások nevelési szokását, hozzáállását. Fájt a lelkemnek, ha azt láttam, hogy a gyermekeimet azért bántják mert több éven keresztül kitűnő tanulók. Fájt azt is hallanom, hogy az én gyermekeim nem vesznek részt különböző bohócságokban, csínytevésekben. Igyekeztem mindig tisztességes, embertisztelő, segítő embereket faragni a gyermekeimből. Ehhez viszont mások rossz viselkedésének a megismerése is szükséges volt. Ennek kapcsán jutottam oda, hogy érdeklődtem más gyermekek iskolai szokásáról, felfogásáról, vágyairól. Buszon utazva, többször volt alkalmam gyermekeim volt osztálytársaival, barátaim gyermekeivel beszélgetni. Mondják sokan, hogy egyes szakmák ma már hiányszakmákká váltak. Elgondolkodtam, hogy miért van ez így. Talán annyira megváltozott a világ, hogy senki nem akar fizikai munkát vállalni? Aztán rájöttem, hogy ez nem igaz. Nagyon sok gyerek izeg, mozog, nem bír megülni a senekén, inkább tesz-vesz valamit, csak ne kelljen egy helyben ülni. Ezeket a gyerekeket jobban érdekli a fizikai tevékenység, mint a szellemi tevékenység. Talán ezért is van az, hogy sok gyerek a mi leszel, ha nagy leszel kérdésre azt válaszolja, hogy hegesztő, pincér, eladó, ápolónő, pék, szakács. Gondoltam magamban ez mind szép, na mégsem fog tönkre menni a világunk, hiszen lesz itt szakember. Aztán telik az idő és mit látok, hogy aki pincér, szakács akar lenni az mégsem lesz az. Kérdezem, hogy miért nem. Akkor jön a válasz, hogy úgy megutáltam, a tanár állandóan kiabált velem, lehülyézett, a gyakorlati helyen ütöttek, nekem vágták a fazekat, sorozatosan csicskáztattak, nem is engedtek oda a kondérhoz, hogy főzzek. Gondoltam, hogy egyedi eset. Persze, aztán jött a másik gyerek és a harmadik, majd a negyedik, majd a legkisebb testvérem is. Elgondolkodtam, hogy ennyi egyedi eset nem lehet. Mindenki ugyanazzal a panasszal volt, hogy az igazgatónő hazudós, anyunak, apunak is össze-vissza hazudozott rólam, inkább otthagytam a sulit és most megyek valahová dolgozni. A vér az ereimbe igencsak gyors tempóra váltott, a düh a lelkembe olyan méreteket öltött, hogy arról nem tudok papírtűrő módon beszélni. Miért kell ezt? Miért kell a szakmát megutáltatni a gyerekekkel? Miért kell megalázni a gyerekeket? Ez a kérdés nagyon sokáig számomra megválaszolatlanul maradt és még kimondhatom, hogy most is így van. Bár saját bőrömön tapasztaltam meg mindazt, amit a gyerekek nekem korábban elmeséltek.

Az egyetemi oktatásba való bejutásom több évi próbálkozást igényelt, így a megélhetőségem miatt más területeket is meg kellett próbálnom. Mindig is szerettem főzni és a családom múlttal rendelkezik a háziasszony vendéglátás kapcsán. A polgári nagymamám egész gazdaságot vezetett, saját készítésű sajtok, ételek által tartotta fel magát és hat gyermekét. A legkisebbtől a legnagyobbik mindenkinek kötelező volt főzni, a mezőgazdasági, állattartási dolgokat megismerni. Édesanyám is már 4 éves korába arra kényszerült, hogy kivegye a részét a tésztakészítésből, a tyúkpucolásból, és később a főzésből. 10 évesen már az egész családnak főzött. Az ételkészítés szeretete rám ragadt. A másik nagymamám lagzikba süített süteményeket, tortákat. Éjszakákat készítettük kézzel a csigatésztákat. Az ujjam már vérzett, annyira kikezdte a sutyulónak a sodrása, de akkor is csináltam. A lekvárfőzés, a befőzés minden év szertartása volt nálunk. Nem megutáltam, hanem az életem részévé tettem és a mai napig viszem ezen hagyományt. Mutatom és bevonom gyermekeimet, mert ez a legszebb dolog, amit az ember az életében megtehet. Átadni a tudást, megszerettetni a megbecsülést. A megbecsülés itt a természet adta javakon van. Becsülni és tisztelni azt, amit a jó Isten megteremtett. Nem tudtam megérteni, hogy mi jó van abba, ha valaki kedvét elveszít egy szakma megismerésétől, megszeretésétől? Fel nem tudom fogni. Az én esetemben nem csak a személyes uralkodás, a gyarlóság volt jelen, hanem a politikai irigység is. Számos esetben azért álltam bíróság előtt, mert nemtetszésemet, véleményemet elmondtam a helyi vezetők munkájáról. Persze ők féltek, hogy valamely szerv felfigyel rájuk, és lebuknak, ezért mindent megtettek, hogy hangomat, merészségemet tönkre tegyék. Nem történt ez most sem másképpen, mint a szakács tanfolyam esetében sem. A munkaügyi központ által meghirdetett

szakácstanfolyamra jelentkeztem, gondoltam kamatoztatom a tudásomat és bizonyítványt szerzek arról, amit évek óta gyakorlok, ezzel lehetőséget adva magamnak arra, hogy valakivel összefogva valamilyen kereskedelmi tevékenységet létrehozzak, hogy el tudjam tartani magam és gyermekeimet. Ebből a megfontolásból futottam neki a szakácstanfolyamnak. De ott, mint kiderült, hogy a helyi vezetőkkel való összebeszélés eredményeként az volt a cél, hogy engem teljesen idegileg és anyagilag is tönkre tegyenek. Mi sem volt ehhez a legjobb egy olyan iskola, amely már évek óta gyakorlott az olyan tönkretételekbe, mint amelyet velem is el szerettek volna érni, és mondjuk meg őszintén el is értek. Olyan szintű ez az iskola terrorizáló, megkülönböztető, diszkrimináló cselekedete, hogy képes más hivatali szerveket is magába vonni, hatással lenni. Ez vonatkozik arra a bírósági grémiumra is, aki az ügyben döntött. Nem a jogszabályt látták, nem az emberi értékeket, hanem azt, hogy ez egy iskola, és ők megtehetnek mindent. Jó barátok, ismerősök, már évek óta ismerjük egymást alapon el volt intézve minden. Az sem számított, hogy eus állampolgárok pénzének honlétéről nem tudnak semmit, mert a 17 főből csak 3- vagy 4 fő vizsgázott le. A bíróságon meg sem tudták mondani, hogy hány embernek adtak bizonyítványt a kezébe. Ha egy magán iskoláról lett volna szó, nem egy állami fenntartásúról, akkor már a hivatalok rég felfüggesztették volna a tanfolyam működését, mert előírás, hogy a tanfolyamok létszámának bizonyos százalékának a csökkenése a tanfolyam felfüggesztését, megszüntetését eredményezi. 17 főből ha a létszám 9 -re lecsökken, akkor talán még engedik a csoportot vizsgázni, de 4 fő már nem elég a törvényi szabályozáshoz. Ennek az iskolának mégis elég volt. Senki nem vizsgált semmit. Feltehető a kérdés, hogy miért? Miért kiváltságos, törvényen felüli ez az iskola? A másik kérdés, hogy miért csökkent le a létszám? Mi lett ennek az oka? Ki a felelős ezért? A harmadik kérdés, hogy mi lett a támogatási összeggel? Visszafizették? Nem, senki nem fizetett vissza semmit. Eus és magyar adófizetők pénze olyan helyre vándorolt, amelynek minden bizonyára nem ott lenne a helye. Velem együtt már nem csak gyerekek joga sérült, hanem felnőtt emberek joga is, többrészt roma származású emberek joga. A járásbírói peres ügy tanúvallomásaiból ki fog derülni a tisztelt Alkotmánybíróság számára, hogy kizárólag a roma származású munkanélküli tanfolyami emberek sérültek a legjobban, őket zárták ki jobban a tanfolyami szakma megszerzéséből. Szándékosan olyan helyzeteket teremtettek, amelyekben a roma származású emberek hátrányt szenvedtek. Volt olyan gyakorlóhely, ahol kijelentették, hogy romákkal nem kívánnak együtt lenni, az iskola ne küldjön roma tanulókat. Elzavarták a gyakorlati helyről őket. Hogy miért nincs a vendéglátásban több szakember? Az esetem ékes magyarázat erre.

Alulírott, Ambrusné Salap Szilvia [redacted] **alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése és a 27.§-sa alapján az alábbi**

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem az Abtv. 29.§-a értelmében a kérelmemet befogadni.

Az Abtv. 52. ~ (1) bekezdésének megfelelően, továbbá az Alaptörvény 24. Cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a Miskolci Járásbírói 39.P.21.786/2018/26 számú és a Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.122/2019/5 számú ítéletére állapítsa meg az alaptörvény-ellenességet és semmisítse meg.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fent megjelölt bírósági ítéletekre mondja ki, hogy döntéseikben megsértették a jogorvoslati jogomat (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés), a tisztességes eljáráshoz való jogomat (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés), a foglalkozás megszerzéséhez való és a munkavállaláshoz való alapvető jogomat (Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése), és a tulajdonhoz való jogomat (Alaptörvény XIII. cikk), továbbá az esélyegyenlőséghez való jogomat (Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdés).

Bízom benne, hogy panaszindítványomban a tisztelt Alkotmánybíróság felfedezi az alkotmányossági kérdést és nem tekinti csupán bírói jogértelmezési kérdésnek. Az általam leírt tényállásokat nem

felülvizsgálati eljárásként írtam le, hanem akként, hogy megjelöljem a benne rejlő alapvető jog megsértését. Szerettem volna képet adni arról, hogy egyes bírói döntések miért és miben sértették meg az Alaptörvényben biztosított alapvető jogomat, továbbá remélem érthető módon fogalmaztam meg azt, hogy a helyzetem, amelyet a bíróságok döntéseikkel megteremtettek alapvető jogok megfosztásában nyilvánul meg. Elvették a szakács szakma megszerzésének ingyenes jogát, hiszen azzal, hogy a kárt nem állapították meg, nem lett pénz biztosítva a szakma elsajátítására. Nem kaptam pénzt, hogy újból nekifussak a tanfolyamnak. Elvették még a tanfolyam elvégzésének a lehetőségét is, hiszen ma már 2020.01.-től tanfolyami rendszerben nem lehet szakmát tanulni, csak iskolai rendszerben. Ezzel lehetetlenné tették a 2017. októberi lehetőségemet. Kár ért, mert azt lehet kárnak nevezni, amelyben az ember olyan értékektől esik el, amely nem jelenik meg más tekintetben, pusztán elvesz, megsemmisül. Ez maga a kár. A szakács képesítés, mint szellemi tulajdon, így elveszett, megsemmisült, mert létre sem jöhetett.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

A Törvényszéki ítéletet 2019. december 11.-én vettem kézhez, így a 2020.02.08.-ai postai feladással a 60 napos határidőből nem futottam ki.

A fent megjelölt bírósági döntések rám nézve hoztak marasztaló határozatot, ezért érintettségem indokolt, alkotmányjogi panasz megtételére jogosult vagyok.

Jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, nincs más jogorvoslati lehetőségem, mint az alkotmányjogi-panasz.

Indoklásom a következő:

Tényelőadásom nagyon röviden:

2017 októberében a [REDACTED] munkaügyi központ szakács tanfolyamára jelentkeztem, és bejutottam a „GINOP 5.1.1-15-2015-10001 „ számú projektbe. A képzési szerződést a [REDACTED] Járási hivattal és a [REDACTED] Szakképzési Centrummal kötöttem.

A képzés elején és közben sem mondták meg, hogy hol lesz a gyakorlati hely, hiába kérdeztük. Több tanfolyami társamnak is felmondtak és nekem is 2018. 02.15.-én arra hivatkozva, hogy gyakorlati oktatásban lévő hiányzásaim a megengedett számot meghaladta. Visszadátumozva mondtak fel, mert az állítólagos hiányzásaim már a megengedett számot 2018. január 12.-én meghaladta. Viszont ekkor nem értesítettek a felmondásról, hagyták, hogy a munkaügyi központ ([REDACTED] Járási Hivatal) megvegye a 60 km-res bérletet és azt is hagyták, hogy az elméleti órákra járjak. Február 15.-én értesítettek, hogy felmondtak és a képzési szerződést velem megszüntették. 2018. 01.15-től 2018.02.15.-ig semmilyen pénzbeli ellátást nem kaptam, sőt ezután semmilyen munkanélkülit, vagy szociális ellátást sem. Azóta is ellátatlan vagyok. Jártam gyakorlatra és elméleti oktatásra is, és ennek ellenére nem fizettek ki.

Bírósághoz fordultam, mert úgy éreztem, hogy megfosztottak jogtalanul egy szakma megszerzésétől, továbbá kárt okoztak nekem, mert elvették tőlem a szellemi tulajdonszerzéshez, a foglalkozáshoz, a megélhetőségem biztosításához való jogomat és azt, hogy másokkal egyetemben is részesülhessek ilyen lehetőségbe. Magyarán az esélyegyenlőségem elvételét is éreztem. Az ügy a Miskolci Járásbíróságra került, de a bíróság hosszas és felesleges döntés után több ízben alapvető jogaim megsértésével döntött, a legfontosabbat nem vette figyelembe azt, hogy 2013.évi LXXVII. törvény 13.§-s rendelkezése mit ír elő a felnőttképzési szerződésekre vonatkozóan.

Fellebbeztem a döntés ellen, így került az ügy a Miskolci Törvényszék elé, aki véleményem szerint az alapvető jogsértéseket tovább halmozta a döntésében, így jutottam el a jelenlegi alkotmányjogi panaszomhoz.

Érdemi indoklásom a következő:

Számos hazugságok, félremagyarázások vannak a Járásbíróság döntésében, ezekre való magyarázatot és indoklást a tisztelt Alkotmánybíróság megtalálja a fellebbezésemben, ezért azt ismét leírni nem fogom, továbbá nem a bizonyítékok újravizsgálása, felülvizsgálat a célom, hanem az alapvető jog megsértésének bemutatása.

Járásbíróság a döntésében arra a következtetésre jutott, hogy én kétséget kizáróan nem tudtam bizonyítani, hogy az I. rendű alperes a szerződésben foglalt kötelezettségét nem teljesítette, tehát azt, hogy nem adott gyakorlati helyet. A Járásbíróság téves döntésre jutott, mert a felnőttképzési 2013.évi LXXVII. törvény 13.§-át nem jelölte meg, amelyben az állam a felnőttképzési szerződés részévé teszi a gyakorlati hely megjelölését, idejét, ütemezését. Ezáltal a Járásbíróság a jognyilatkozati alaki kötöttséget nem vizsgálta, így a szerződés érvényességét sem tudta helytállóan megállapítani, ezzel egyetemben a semmisséget és az okozott kárt. Így nem juthatott tisztességes döntésre, amelyben sérült a foglalkozáshoz, a munka szabad megválasztáshoz, a vállalkozáshoz, a jogorvoslati joghoz és a tisztességes bíró döntéshez való alapvető jogom.

Ha vizsgálta volna, akkor döntésében arra a következtetésre jutott volna, hogy a szerződés a legelemibb alkotó elemeket sem tartalmazza, ezért az alaki kötöttség hiányában szenved, amely a szerződésből eredő kötöttséget semmissé teszi. Viszont a semmisség az eredeti állapot helyreállítását eredményezte volna, ezáltal az én helyzetem akkénti rendezését, hogy a szakácsszakma elsajátítását más képzővel való leszerződéssel meg tudtam volna valósítani. Ezáltal lehetőségem lett volna egy szellemi tulajdon megszerzésére, amely az eredeti cél volt, lehetőségem lett volna dolgozni, mert lett volna rá szakképesítem, lehetőségem lett volna eltartani magam és gyermekeimet, ezáltal az esélyegyenlőségem is megvalósult volna másokhoz képest. Mindez nem történt meg. Ezért a Járásbíróság döntése nem csak jogszabálysértő volt, hanem számos fent említett alapvető jogok megsértése is.

Akkreditált hely megfogalmazást jelölt meg a Járásbíróság a gyakorlati helyeket illetően, holott minden tanuló oda ment ahová tudott, aki tudott, de azok a helyek egyike sem rendelkezett akkreditációval. A Járásbíróság a tanúk és az én esetemben sem vizsgálta, hogy az I.rendű és a II.rendű alperes a felnőttképzési szerződésben lévő akkreditált gyakorlati helyet biztosította-e. Magát az akkreditált gyakorlati hely megállapítását sem fejtette ki, így tudatában sem volt annak, hogy egy gyakorlati hely akkreditációján mit lehet érteni. A gyakorlati hely akkreditáltságán azt kell érteni, hogy a hely rendelkezik olyan szakképesítéssel rendelkező szakemberrel, akinek képesítése van tanulókat az adott szakmára oktatni és a hely rendelkezik olyan eszközfelszereltséggel, amely a szakma minden szegmensének alkalmazására megtanít. A képzésben lévő tanulók által választott gyakorlati helyek egyike sem rendelkezett ilyen feltételekkel, így azok nem csak az én, hanem a többi tanuló ember megfelelő tudásanyagát nem biztosította, tehát a szakma megfelelő elsajátítását nem garantálta. A tanfolyam ebben az állapotában nem töltötte be a felnőttképzési törvényben előírt előírásokat és ezáltal csak részleges tudásszintet adott. Az I. fokú és a II.fokú alperesek a törvényi kötelezettségüket ezáltal nem teljesítették, az emberek alapvető jogát megsértették, de a bíróságok ezen hiányosságaik is csak az alapvető jogok megsértését tartotta fenn. Ezért a Járásbíróság és a Törvényszék is a döntésében alaptörvény-ellenes döntést valósított meg.

Járásbíróóság és a Törvényszék abban is jogszabálysértően, de alapvető jogot sértve járt el, amelyben nem vette figyelembe, hogy a képzési törvény nem enged lehetőséget arra, hogy egy tanuló maga keressen gyakorlati helyet pont arra vonatkozóan, hogy egy tanuló nem tudja, hogy mely vendéglátó egység rendelkezik gyakorlati hely akkreditációjával. Írásos jognyilatkozati alaki kötöttséghez köti a törvény a képzési szerződés tartalmi elemét. Ezért az nem elfogadható, hogy a képzési szerződésből ez kimaradt és a másik félre hárítódik ennek a megvalósítása. Ez teljességgel kizárt. Ezt nem mérlegelte a Járásbíróóság és a Törvényszék sem a döntésében, mert változatlan formában a Törvényszék a Járásbíróóság döntését helybenhagyta. Egy bíróság döntését, hogy azt milyen bizonyítékra alapozta nem lehet egy alkotmányjogi panaszban alapelvként tekinteni, de azt igen, hogy alapvető jog sérelmével hozta meg a döntését. Alapjog sérelem ebben abban nyilvánul meg, hogy a szerződés nem tartalmazta a megfelelő gyakorlati helyet, amely a szakma elsajátításának legfontosabb garanciája volt, valamint abban, hogy nem vizsgálta, hogy az adott gyakorlati helyek, amelyen én is részt vettem voltaképpen akkreditált helyek voltak-e. Ezzel teljesült-e az én garanciális tudásom.

Képzési szerződés alaki kötöttségét figyelem kívül hagyni olyan, mint a jogállamiságot elfelejteni. Nincs értelme a jogerőt, jognyilatkozatot, vitarendezést szervezni, megvalósítani, ha a valóságban a jog szerint senki nem jár el. Nincs értelme bírósági döntésnek sem, ha a bíró döntése során nem veszi figyelembe az adott jogszabályi előírást. A törvény mindenkire egyformán érvényes, ez alól senki nem kivétel. Miért tett kivételt mégis a Járásbíróóság és a Törvényszék? Miért valószínűsítették meg az egyoldalú döntést? Ezzel tisztességtelen bírói eljárást valószínűsítették meg, amely sérti az Alaptörvényben biztosított, tisztességes eljáráshoz való jogomat.

A keresetem benyújtásakor az eljáró Járásbíróóságnak az lett volna a legfontosabb feladata, hogy a képzési szerződést a törvényi jognyilatkozati alaki kötöttséggel összevesse, hogy az tartalmazza-e azt vagy nem. Kimondható-e a szerződésre, hogy alaki hibás vagy nem. Lehet-e semmisséget megállapítani és ezzel az eredeti állapot helyreállítását eszközölni. Mindezzel egyetemben meg lehet-e állapítani a kárt és azt orvosolni lehet-e. Mindezeket figyelem kívül hagyva a Járásbíróóság, de már a Törvényszék is eljárási szabálytalanságok sorozatát valószínűsította meg és betonozta be a döntésébe. Így nem csak, hogy jogszabálysértés miatt nem lehet elfogadni az eljáró bíróságok döntését, de alapvető jog megsértése miatt sem, mégpedig a tisztességes bírósági eljárási jog megsértése miatt.

A Törvényszék a Járásbíróóság döntését helybenhagyta, sőt kiegészítette.

Azt írja a Törvényszék, hogy a bizonyítási kötelezettségemnek nem tettem eleget. Azt viszont nem jelölte meg, hogy ezen bizonyítási kötelezettség alatt mit is ért. Nem jelölte meg, hogy a bizonyítási teherbe minek a pontos megjelölése, vagy meg nem jelölése jelentette volna a teljes bizonyítást és ebből kifolyólag a bizonyítási kötelezettség teljesítését. Tanúk, iratok, törvény ismertetésével tettem eleget állításom bizonyításának, így, hogy pontosan mire gondolt a Törvényszék a bizonyítási kötelezettség nem teljesítése kapcsán, az ítéletből nem lehet megtudni, nem egyértelmű. Állítását ezért nem lehet elfogadni, mert a védekezéshez, a jogorvoslathoz való jogot nem biztosította a döntésében. Ami nincs megjelölve, arra nyilatkozatot, jogi érvelést, megtámadást nem lehet eszközölni. Ezáltal kimondhatom, hogy jogorvoslati jogom sérült.

A Törvényszék az ítéletének 2. oldalán a 3. bekezdésben valótlan adatokat állított. A [REDACTED] étteremben lévő gyakorlati helyet nem a Szakképző Iskola, vagy az I. rendű alperes biztosította. Semmilyen gyakorlati hely szerződést nem írtam alá. Más képzők gyakorlatát megismerve és a törvényi rendelkezést is, a gyakorlati hellyel jogviszonyi szerződést kellett volna kötni. Ez nem történt

meg egy gyakorlati hely esetében sem. Ezáltal nem álltam egy gyakorlati hellyel sem kötelmi jogviszonyba. Ami annyit jelent, hogy olyan volt, mintha egy gyakorlati helyem sem lett volna. A TVK-s éttermi gyakorlati helyet a csoporttársam jó ismerőse ajánlotta és ő segített oda bejutni. Viszont ott csak mosogattunk, és cipekedtünk, a főzés közelébe sem jutottunk.

A Törvényszék helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes mindent megtett annak érdekében, hogy a részemre gyakorlati helyet biztosítson, mert a képzési szerződésbe ezt nem rögzítette. Egy bizonytalan létet teremtett azzal, hogy nem jelölte meg már a képzés elején a gyakorlati helyet, idejét, ütemezését.

Más képzők a képzési szerződés aláírásakor megjelölik a gyakorlati helyet, sőt a gyakorlati hely közötti szerződést is a szerződés mellékleteként jelölik. A helyes és törvényes eljárása a képzőnek akkor lett volna, ha a törvény szerint jár el és a szerződés részeként megjelöli a gyakorlati oktatás helyét, idejét, tematikáját, ütemezését.

A Törvényszék döntését úgy kezdte meg, hogy az adott jogszabályt nem vizsgálta, így nem juthatott tisztességes és jogszerű döntésre. Ezért döntése ebben is alapvető jogot sért, mégpedig a tisztességes eljáráshoz való jogot, a jogorvoslati jogot, és a szakma megszerzéséhez való, tehát a foglalkozás szabad megválasztásához való jogot. Ha nincs megfelelő gyakorlati hely biztosítva egy szakmai oktatás során, akkor az oktatás nem tölti be méltó funkcióját, ezzel a szakma megszerzését akadályozza meg, amely a szabad foglalkozás megválasztását gátolja. Ezért alaptörvény-ellenes a Törvényszéki döntés.

A Törvényszék a szerződés érvényességét és érvénytelenségét és annak tárgykörét vizsgálta és fejtette ki döntésében.

A szerződés érvényességének következményei:

Mikor érvényes egy szerződés?

- a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó akaratának kifejezése
- a jogszabály rendezett előírásának betartása
- az írásban való kötöttség teljesítése

A szerződés érvénytelensége:

- alaki hiba
- tévedés
- megtévesztés
- színlelet szerződés stb.

Az alaki hiba a semmisséget eredményezi. Az új Ptk, a kötelmi résznél említi az alaki hibát, amelyet a jognyilatkozati összefüggésre vezet vissza.

Jognyilatkozati összefüggés:

Alakiséghoz kötött jognyilatkozat: Ptk. 6:6 §. (1) bekezdése.

„Ha a jogszabály vagy a felek megállapodása a jognyilatkozatra meghatározott alakot rendel, a jognyilatkozat ebben az alakban érvényes.”

Ennek kapcsán, mivel a 2013.évi LXXVII. törvény 13.§-sa jognyilatkozati kötöttséget rendelt, így a felnőttképzési szerződésnek alaki tartalmi kötöttsége volt.

A Ptk. 6:6.§ (2) bekezdése:

„Ha a jognyilatkozat meghatározott alakban tehető meg érvényesen, a jognyilatkozat módosítása, megerősítése, visszavonása, megtámadása, valamint a jognyilatkozat alapján létrejött jogviszony módosítása és megszüntetése is a meghatározott alakban érvényes.”

A Törvényszék és a Járásbíróság sem vizsgálta a Ptk. 6:6.§ (1) és (2) bekezdését, döntésében nem vette figyelembe, hiszen a törvény szerint a gyakorlati hely változtatása szerződésmódosítást eredményezett volna, amely egyik esetben sem történt meg.

Ezért a képzési szerződés alaki hiba miatt semmis, amely az eredeti állapot helyreállítását a felek között elszámolást eredményezte, magyarán a rám kapott támogatás visszafizetését vagy kifizetését (kár megtérítése), amely viszont nem történt meg.

Ezáltal a bírósági döntések által sérült azon alapvető jogom, hogy a bírósági döntésekben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogom sérült, de sérült a foglalkozás és a munka szabad megválasztásához való jogom is, hiszen egy hibás szerződésből fakadó károm keletkezett, amelyben a károm nem lett megtérítve, ezáltal az anyagi fedezet, amely egyébként biztosítva volt, nem lett garantálva. Így nem volt esélyem a hibát kiküszöbölni, a kárt helyreállítani. A kár ezért továbbra is fennáll. A tulajdonszerzéshez való alapjogom is sérült.

A Törvényszék valótlaniságot állapított meg akkor, amikor azt nyilatkozta, hogy „külön okiratba kerültek lefektetésre” a képzés ütemezésének részletszabályai, ezért a gyakorlat ütemezése megismerhető és elfogadható volt. Ezt azért mondom, hogy valótlaniság, mert a részemre és aláírásommal ellátva semmilyen szerződési mellékletet, okiratot nem bocsátottak, amelyből kiderült volna, hogy hol és mikor, milyen ütemben kell a gyakorlati helyre menni. Ezt az is bizonyítja, hogy a Járásbírósági eljárás során becsatolt ellenkérelem melléklete tartalmazott egy ütemezést, amely eltér a szerződésben lévőől. A szerződésben heti 5 nap 30 órában, amely napi 6 órás elméleti és gyakorlati időt mutat, de azt nem lehetett megismerni, hogy mikor kezdődik az elmélet és mikor a gyakorlat, de még azt sem, hogy melyik van hamarabb és melyik van később.

Az ellenkérelem már heti 3 napban 8 órás gyakorlatot mutat és heti 2 napban elméletet, amely teljesen eltér a szerződésben rögzítettektől. Nem beszélve arról, hogy a szerződés összesen 768 gyakorlati órát ír elő, az ellenkérelemben lévő gyakorlati ütemezés 848 órát.

A képzés elméleti része az ellenkérelemben lévő ütemezésben az adott képzési idő soha nem volt meg, mert a 12:00-tól 13.30-ig nem két óra telik el, hanem csak 1 és fél óra. Fél órával kevesebb. Így bizonyított, hogy a tanfolyam elején nem tájékoztattak megfelelően, de voltaképpen sehogy sem, hiszen az ütemezés eltér a szerződésben lévő rendelkezéstől. Ezzel bizonyítottam, hogy szerződés melléklete sem lehetett az ütemezés, ezért azt senki nem tudta elfogadni, kötelezést vállalni rá.

Én ütemezést nem írtam alá és életembe csak akkor láttam, amikor a Járásbíróság az ellenkérelem részeként megküldte a részemre.

A szerződés 8 hónap és 19 napot ír elő a tanfolyam 6 órás elméleti és 6 órás gyakorlati óráinak elsajátításában. Viszont ilyen ütemben 9 hónap 15 nap kellene a tanfolyam elvégzéséhez, hiszen 1096 tanórát állapítottak meg és jelöltek meg a szerződésben. Ez viszont azt jelentette, hogy 1 hónappal rövidebb időt adtak a szerződésben a tanfolyam idejére, ami eredményezte a szakma meg nem szerzését. Tehát a szerződésben rögzített jognyilatkozatok nem garantálták a szerződésben foglalt kötelezettségek érvényre jutását. A szerződés nem tartalmazott módosítást, az ütemezés sem szerepelt módosításként, így az adott idő intervallum a megállapodás része maradt, amely viszont a szerződésben vállalt kötelezettségeket nem teljesítette. Ezt sem vizsgálta senki sem, így nem derült ki egy bíróság számára sem, hogy az I. rendű és a II. rendű alperesek sem biztosították a szakma, vagyis a foglalkozás elsajátításához való alapvető jogot, amelynek egyébként a garantálására vállalkoztak. Ezért az eljáró bíróságok folytatólagos alapvető jogot sértettek meg döntéseikkel.

A másik szemszögből megvizsgálva az ütemezést és a tájékoztatást, hogyan is történhetett volna ez jogszerűen, mikor kisgyermekes anyukák is jelentkeztek a tanfolyam elvégzésére.

Az ellenkérelem gyakorlati ütemezése 3 napban napi 8 órás gyakorlati időt írt elő. Hogyan is tudták volna a kisgyermekes anyukák ezen előírást betartani, és miért nem álltak fel és mondták vissza már az elején a tanfolyamot, ha erről tudomást szereztek?

Az ok a felmondásukra a következő lett volna:

A gyakorlati helyek kb a legrövidebb távolságra is 25 km-re volt. Az utazási idő legalább 1,5 óra, mert a buszra várni is kell. Oda- vissza ez közel 3 órát vett igénybe. Ha egy gyakorlati oktatás 6 órakor kezdődik, akkor [REDACTED] a 4 órás műszakos busszal kell elindulni, de egy bölcsőde, óvoda nem nyit ki 4 órakor vagy előtte. Így a kisgyermekes anyuka nem tudja a gyermekét óviba, bölcsibe vinni. A délutáni idő is rossz, a 8 óra miatt. Ha reggel talán 8-ra, vagy 9-re kell menni a gyakorlati helyre, akkor délután a 8 órás intervallum miatt 16 óra, vagy 17 óra a gyakorlati idő vége. Ekkor viszont már a hazajutás 18 óra után történik, amely ismételten azt eredményezi, hogy nem tudja hazahozni a gyermekét az óvodából, bölcsődéből, mert már ezen intézmények 17 órakor bezárnak. Ezért, a kisgyermekes anyukák a tanúvallomásukban el is mondták a Járásbíróság előtt, hogy azért nem tudták a gyakorlati helyeket a képzés közben bevállalni, a gyakorlati helyen maradni, mert nem volt megoldott a kisgyermekük intézményi elhelyezése, haza és oda jutása. Elmondták azt is, hogy a szerződéskötéskor a Járási Hivatal tudatában volt annak, hogy kisgyermekes anyukák képzését vállalja, amely idő kötöttségekhez köthető. Ezért alakították ki a 6 órás órákat, amelyeket az anyukák el is tudtak fogadni. De később az I. rendű alperes szerződéstől eltérő gyakorlata a szerződésben lévő garanciákat nem biztosította, sőt a szerződésben lévő elemeket sem. Ezért nem tudtak a kisgyermekes anyukák az elején az I. rendű alperes szándékáról, gyakorlatáról, így azzal nem is tudtak egyet érteni. Ez vezetett a tanfolyami kizárásukhoz, a szakma meg nem szerzéséhez. Elvette az I. rendű alperes ezen munkanélküli emberek egyetlen esélyét a szakma megszerzésére és a megélhetés biztosítására. Hogyan lehet ezt a szerződésszegésen kívül nevezni, mint alapvető jogok megfosztása. Ehhez az I. rendű alperesnek nem volt joga, de hibás a II. rendű alperes is, mert ő nagyobb támogatást vett igénybe a kisgyermekes anyukákra, ezért az ők esélyegyenlőségüket jobban kellett volna képviselni. Ebbe a tekintetbe hibázott mindkét fél és ezen súlyos hibákat egyik bíróság sem vizsgálta a döntésében, pedig tanúvallomások ezeket ismertették. Így az eljáró bíróságok döntését nem lehet elfogadni, emberek alapvető jogának megsértésével lehet magyarázni.

A Törvényszék ismételten az egészségi állapotomra is véletlenül megállapítást tett. Nem én utasítottam el a gyakorlati helyet, hanem amelyet a [REDACTED] étteremmel felajánlottak és baráti segítség révén a [REDACTED] étteremmel, nem a szakács szakma elsajátítását segítette, hanem fizikai állapotomat, egészségemet tette tönkre, ezért ezektől való elállásomat eszközöltem. A saját magam érdekében. Nem szerettem volna idő nap előtt tolószékre kerülni. Úgy gondolom, hogy olyan munkavégzésre senki nem kötelezhet, amely egészségemre veszélyes. Tudtommal megtagadhatom az olyan munkavégzést, amely testi épségemet veszélyeztet. [REDACTED] ólag ezen jogommal éltem és ez nem tetszett a I. rendű alperes megbízottjának, [REDACTED] vezetésének. Ezért hazudták azt, hogy én nem voltam hajlandó elfogadni a gyakorlati helyet és nem teljesítettem ezen a helyeken a gyakorlati kötelességemet.

[REDACTED] ilyen olyan nehéz fizikai munkát kellett végezni 8 órában, hogy nem bírtam. 3000 főre [REDACTED] szinten. A gerincsérvem begyulladt, alig tudtam a hazafelé tartó buszról leszállni, csak segítséggel sikerült. Ekkor kerültem táppénzre. Az orvosom megmondta, hogy ha így folytatom súlyos egészségkárosodásom lesz, le is bénulhatok. Ezt nem vállaltam tovább. 30 kg-os badellák cipelése, több tucat porcelán tányérok hurcolása mind ezt eredményezte volna, mert ott nem főzni

tanítani akartak, hanem az úgynevezett csicska [REDACTED] sére kelletttem. Hazugságok sorozatát állították és a hazudozás a [REDACTED] rem tulajdonosától sem állt távol, amelyet bizonyítottam a Járásbírósági eljárás során, de egy bíróság sem foglalkozott vele. Kizárólag az I. rendű alperes megbízottjainak adott igazat. Egyoldalú volt mindkét bíróság döntése, amelyben megsértették a tisztességes és részrehajlás mentes eljáráshoz való jogomat.

Ezek értelmében igenis érvénytelenségét érinti a szerződéseknek az ütemezés meg nem jelölése, főleg az, hogy a képzési idő valótlan időtartammal lett megjelölve a szerződésben. Ezen alaki hibák már eredményezték a szerződés érvénytelenségét és ezáltal a semmisséget. Ezen tények figyelem kívül hagyása eredményezi mindkét bírósági döntés alaptörvény-ellenességét.

A hiányzásra vonatkozó Törvényszéki okfejtés és következtetés is téves, ugyanis a képzési szerződés alapján nem lehet megállapítani, hogy mikor következik és mi után a gyakorlati idő vagy az elméleti idő. Nincs megjelölve, hogy milyen hónapban mennyi idő a gyakorlat és mennyi az elmélet. Ezért a Törvényszék és a Járásbíróság sem juthatott megfelelő döntésre a hiányzásaimat illetően, hiszen azt sem lehetett megállapítani, hogy valójában hiányoztam e. Ezért a szerződés felmondásának legfőbb oka, a hiányzás nem bizonyított. Ésszerű és bizonyított elemekkel nem tudta egy bíróság sem ezt jogszerűen vizsgálni, így egyik bíróság sem jutott tisztességes döntéshez döntésében.

A hiányzásokat vette a Törvényszék a szerződésszegés kártérítésének alapjául szolgáló oknak, amely ő szerint nem valósult meg. Ha viszont a valós hiányzási tartományt sem tudták megjelölni, akkor, hogy tudták azt mondani, hogy az I. rendű alperes nem követett el szerződésszegést? Mire alapították a hiányzásokat, ha ütemterv sem volt? A szerződésszegést már akkor megvalósították, amikor nem biztosították a gyakorlati helyet, hiszen a szerződésbe vállalták, hogy a képzéshez szükséges tananyagot és eszközöket biztosítják. Ebbe viszont a gyakorlati hely, mint a tárgyi feltétel is beletartozik, valamint a képzési tananyagba is, hiszen a gyakorlat során sajátítja el az ételkészítés alapjait a tanuló, mint tananyagot. Ez az igazi szerződésszegési ok, amelyet nem kellő odafigyeléssel és minden kétséget kizáró módon vizsgált a Törvényszék és a Járásbíróság. Ezért döntésük az Alaptörvény rendelkezéseivel szembe megy.

A Törvényszék azon tényállításával, hogy nem visszadátumozottan mondtak fel nekem ismét téveset állított, mert engem 2018. január 12.-vel vagy 15.-vel senki nem tájékoztatott, hogy kizárásra kerültem a tanfolyamról. 2018. január 30.-val kaptam a levelet, hogy a gyakorlati helyet kaptam. A Munkaügyi Központ (Járási Hivatal) február elején vette [REDACTED] a bérletet. Ha a II. rendű tudott a kizárásomról, akkor 2018. február elején miért vett 60 km-rés bérletet és miért hagyta, hogy az elméleti órákra járjak?

Ha valakit elbocsátanak, akkor azzal aznap közlik, nem pedig egy hónap múlva. A tanúvallomások kapcsán a II. rendű sem tudott a kizárásomról, őt sem értesítette az I. rendű alperes. Ezért én a kizárásomat a szerződés felmondásának visszamenőleges hatályát tartom megalapozottnak, amelyet mai napig jogtalannak tartok. Megvették a 60 000 forintos bérletet, gyakorlatra is jártam, mert ott nagyon rendesen bántak velem, és ezt az I. rendű, jobban mondva az illetéktelen [REDACTED] a figyelem kívül hagyta. 2018. január 1-től 2018. február 15.-ig elméleti oktatásra is jártam, és megmodulzáró vizsgákat is tettem, így a keresetpótló juttatás is járt volna nekem. Nem fizettek ki. Kérdezem én, hogy minek lehet ezt nevezni, ha nem visszadátumozott szerződéssfelmondásnak? Miért nem közölték velem telefonon 2018. január 15.-vel, hogy iskolába se járjak, mert a képzési szerződésemet felmondják. Ha fel tudtak hazugságokkal hívni, akkor fel tudtak volna azért is hívni, hogy tájékoztassanak a kizárásomról, de nem tették meg. A Törvényszék és a Járásbíróság is téves döntésre jutott, így döntéseikben tisztességtelenül jártak el, mert nem vették figyelembe, hogy az I. rendű és a II. rendű alperes

jogtalan felmondást valósított meg. A felmondás indokaként meg nem állapítható okot adtak, amely kimeríti a tisztességtelenséget, sőt a megfélemlítést is. Ezt is fel lehet fogni alaki hibás felmondásnak. Ezért semmisnek is lehet venni.

Téves ismételt a Törvényszék a [REDAKT] kapcsolatban lévő megállapítása, ugyanis a képzési szerződés nem tartalmazza a [REDAKT] mint lebonyolító szervet. Én nem írtam alá olyan szerződést, amelyben megjelölték volna az iskolát és azon dolgozókat, akik az eljárás során szerepeltek. Továbbra is az a véleményem, hogy harmadik személynek adták ki az én beleegyezésem nélkül az adataimat és illetéktelenek járattak le, mondtak rólam valótlanosságokat. Ezért felelőssé teszem az I. rendű és a II. rendű alperest is, ugyanis visszaéltek az adataimmal, jogommal. A Törvényszék és a Járásbíróság is alaptörvény-ellenesen járt el, mert nem vizsgálta, hogy milyen dokumentum igazolja az I. rendű és a II. rendű alperesek állítását arra vonatkozóan, hogy az én adataimat, ügyemet egy harmadik fél, a [REDAKT] dolgozói kezelhetik, irányíthatják úgy, hogy én ehhez nem járultam hozzá. Tájékoztatásomra nem adták.

Egy szerződés két fél beleegyező közös akaratán alapszik. Ezért nem hivatkozhat az egyik fél arra, hogy én írtam alá szerződést, de nem én fogom megvalósítani, hanem valaki más. Aki a másikat tévedésben tartja az tisztességtelenül jár el, és ennek jogi tényét egy bíróság sem vizsgálta. Egyetlen egy okirat sem tartalmazza azt, hogy a [REDAKT] és a [REDAKT] a szakácsstanfolyam lebonyolítói. Kifejezetten a [REDAKT] Szakképzési Centrum van megjelölve, amely nem egyenlő a [REDAKT] [REDAKT] szakács képzést nem csak Miskolcon a [REDAKT] oktat, így akár mással is megegyezhettek volna. Én minden esetre nem egyeztem volna bele, hogy ő legyen a lebonyolító, jobban mondva elálltam volna a szerződéstől, mert éppen elég rosszat hallottam az iskola gyakorlatáról. Az I. rendű és a II. rendű alperes sem biztosította a szerződésben ezen lebonyolítási szándékától való elállási lehetőséget, ezért a szerződés ismételt alaki hibás volt. Mindezen tényeket egy bíróság sem vizsgálta, döntésében nem fejtette ki, ezért döntéseik tisztességtelenek voltak, ezért kérem a megsemmisítésüket.

Összegezve az alapjogsérelmeket:

A Törvényszék és a Járásbíróság is a tisztességtelen eljáráshoz való alapvető jogomat sértette meg döntésében, mert a szerződés alaki hibáját, a gyakorlati hely jogszabályi kötöttségét, a képzési tematikát, ütemezést nem vizsgálta.

A Járásbíróság és a Törvényszék az ítéletében a szakma, foglalkozás megválaszthatóságának, megszerzésének a jogát vette el, azzal, hogy alaki hibás, semmis szerződést hagyott érvényben.

A foglalkozás szabad megválasztását abban akadályozták, hogy valótlan tartalmú döntésekkel nem vizsgálták, hogy ezen jogomat milyen módon akarta az I. rendű és a II. rendű alperes biztosítani. Mutattak-e fel olyan lehetőséget, amelyben konkrétan hozzájárulnak a szakma elsajátításához való elméleti és gyakorlati ismeretanyag megismeréséhez. Pl. a saját tanműhelyben való gyakorlat biztosításával. Ez viszont nem történt meg. Így nem biztosították a szakma megszerzésének a jogát, ezzel a saját kötelezésüket szegték meg, valamint az alapvető jogomat vették el. Más képző feltételezhetően garantálta volna az elméleti és a gyakorlati oktatás során a teljes ismeretanyag megismerését.

Ezen gondolatmeneteket építve így fosztottak meg a munkavállaláshoz való jogtól, a tulajdonszerzéshez, a szellemi tulajdonszerzéshez való jogtól.

Mindezek értelmében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Miskolci Járásbíróság és a Miskolci Törvényszék ítéleteire mondja ki, hogy több alapvető alkotmányos jogomat megsértve hozták meg a döntésüket, amelyet kérek megsemmisíteni.

Maradok tisztelettel:

Ambrusné Salap Szilvia

Előttük, mint tanúk előtt:

 2020.02.07.